

WILKASY WCZORAJ I DZIŚ

Witam Cię Questowiczu w Wilkasach w mazurskiej krainie!
Zanim się przedstawię, słów kilka wstępu niech Cię nie ominie!

Jest to typowo turystyczna miejscowość nad jeziorem Niegocin położona w jednym z najbardziej malowniczych zakątków Mazur w 1493 roku założona.

Mam na imię Józef. Jestem synem pewnego fotografa lokalnego, który od 1950 roku uwieczniał na kliszy uroki miasteczka naszego.

Odgadnij wszystkie po drodze zagadki, a skarb dziś zdobędziesz!
Jeżeli hasła dobrze zgadniesz, mistrzem questów będziesz!

Stoisz przed budynkiem, na którym widnieją numery następujące:
I   II   n

Jesteś na stacji w miejscowości Wilkasy, choć nazwy mogą być mylące.

Rozejrzyj się dookoła i odpowiedz na nieco podchwytliwe pytanie:
Jak brzmi nazwa ¹⁰ stacji, na której każdy pociąg tutaj stanie?

Odwróć się od liczb wcześniej wspomnianych i spójrz przed siebie na drzewa.
Na pierwszej fotografii duch tego miejsca w queście dziś pobrzmiwa.

W budynku stacji kolejowej mieściła się niegdyś poczekalnia i kasa biletowa.
O bezpieczeństwo na przejeździe dbał dróżnik, lecz nie o nim dziś mowa.

Nie przechodź przez tory. Zostaw szlaban za sobą i oddal się od niego!
Po prawej nazwę ulicy miniesz na gmachu budynku wielkiego!

Przepisz ją dokładnie! To ulica ¹⁷ z cyfrą „Zwierzę w paski” bezpiecznie na drugą stronę przeprowadzić Cię ma.

Znajdziesz tam już inną nazwę, która od nazwiska kompozytora pochodzi.
Od autora „Halki”, Stanisława ¹⁵, dzisiaj się wywodzi.

Zaraz przy drodze ominiesz żółty słup betonowy,
Na którym napisano, że to ²⁷ ²⁴ ¹⁴

Idź pomiędzy dwoma ²¹ ^{AMI} po lewej stronie i nie rozglądaj się na boki!

Miń stare garaże i w stronę wody skieruj swoje żwawe kroki.

Przejdź bezpiecznie na drugą stronę, gdzie ślepa ulicę wyznaczono.
Wyraźnym znakiem drogowym dobrze ją oznaczono.

Ulicę wskazują pojedyncze latarnie. Jest ich tutaj [£]
Czy liczba ta przyniesie Ci szczęście? Tego jeszcze nie wiem!

Przy ostatniej latarni przystań na chwilę.
Spójrz na fotografię i na widok w oddali.
To naturalnie uformowany brzeg jeziora, którym od dawna ludzie się zachwycali.

Fotografia dowodzi, że widok przed Tobą nieco się nie zmienił
I wciąż mieni się w słońcu, jak dawniej się mienił.

Idź przed siebie i tym razem policz podwójne latarnie. Jest ich tutaj ⁱ
Przystań między drugą a trzecią i ponownie spójrz na jedno ze zdjęć.

Tę skocznię narciarską zbudowano w 1932 roku, a decyzją konstruktora Wzniosła się aż na ^{II} ^o metrów powyżej poziomu jeziora.

Taka wysokość umożliwiała skoki bezpośrednio na zamrzniętą tafelę wody.
Najlepsi skakali aż 28 metrów. To były zawody!

Wschodniopruskie Mistrzostwa Skoków Narciarskich tu organizowano,
Lecz po wybuchu II wojny światowej o skoczni całkiem zapomniano.

Idź dalej aż do ławeczki z niebieskim ¹⁶ ²² i napisem

Po lewej miń siłownię i domki holenderskie – robi się wręcz poetycko.

Idź dalej przed siebie do ostatniej czarnej latarni i rzuć okiem na następną fotografię.
Szybko się zorientujesz, że widzisz na zdjęciu oddaną scenografię.

Budynek w oddali w latach 50-tych XX wieku zbudowano.
Wówczas łodzie tu naprawiano i pod dachem je przechowywano.

Obecnie w gmachu tym bosmanat urzęduje.
Działa tu też szkutnia, gdzie łodzie z drewna wciąż się buduje.

Jeśli widzisz słup, gdzie na głowie wszystko jest postawione,
Idziesz w dobrym kierunku – zmysły musisz mieć wyostrzone.

Doszedłeś do miejsca, gdzie działają dla żeglarzy kasy.
Napis na budynku mówi, że to ² ³⁰ ²⁵

Idź w stronę plaży, a potem jeszcze przed siebie pomaszeryj chujżej.
Amfiteatr zostaw po swej lewej stronie i po schodach wejdź nieco wyżej.

Odnajdź nietypową ²⁶ ³² i poszukaj w głowie.
Nazwa miejscowości zwierzę Ci podpowie. ³²

Kieruj się do okna, które jest kołem sterowym.
Bezpiecznie i zgodnie z kodeksem drogowym.

Nie patrz ani na duży komin, ani w kierunku hydrantu niebieskiego.
Omiń budynek z drugiej strony wraz ze zjeżdżalnią parku wodnego.

Idź przed siebie aż do ulicy ⁸ ¹³ ¹⁹ ¹²
Tu ¹³ ¹⁹ Gminy ¹² znajdziesz na tablicy nowej.

Co herb ten przedstawia? Wszyscy mieszkańcy to wiedzą!
²⁹ ¹

A Tobie rebusy dziś to podpowiedzą.

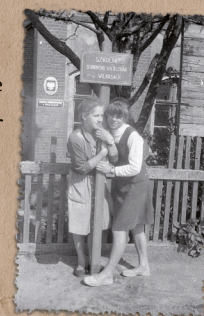
Idź przed siebie ulicą, o której wcześniej wspominałem,
Aż do znaku ²⁸ ²⁸. Jeszcze nie wszystko Ci opowiedziałem.

Atrakcyjne położenie Wilkas sprzyjało rozwojowi wsi od czasów średniowiecza.
Było także magnesem przyciągającym osadników – nikt temu nie zaprzecza.

Pierwsi z nich pojawili się niedługo po wycofaniu się bałtyckiego lodowca.
Na co dzień podążali za stadami reniferów, prowadząc życie wiecznego wędrowca.

Przepisz nazwę apartamentów po drugiej stronie ulicy i do celu zdążaj. ⁹
Zostaw krzyż po prawej stronie, potem wzdłuż ścieżki rowerowej podążaj.

Zatrzymaj się na wysokości budynku z liczbą, którą ukryte litery Ci podpowiedzą. ⁵
To dawna szkoła podstawowa, wszyscy to dziś wiedzą.

Mieściły się w niej cztery sale lekcyjne i dwa mieszkania dla nauczycieli.
W późniejszym czasie Szkolne Schronisko Wycieczkowe uczniowie tu mieli.

Później wszystkie instytucje się stąd wyprowadziły,
Więc władze gminy na budynek mieszkalny go zamieniły.

Miń przystanek, a gdy dojdiesz do drugich pasów, przejdź przez nie bez zwłoki.
Wejdź w ulicę ³ ³ i idź cały czas przed siebie podziwiając widoki!

Odszukaj lustro, które kierunek Twojej drogi jasno pokazuje.
Skręć tam, gdzie jego widok iść Ci nakazuje!

Idziesz ulicą ¹⁸ ¹⁸, skąd po lewej ujrzysz Wilkasy Duże – tak akwen ten się zowie.
Jego niemiecka nazwa to Wolfsee, czyli Wilcze Jezioro, każdy Ci to powie.

Kilkadziesiąt lat temu właśnie tak nazwa wsi Wilkasy brzmiała.
Jej niemiecka nazwa od 1938 roku obowiązywała.

Zatrzymaj się zanim dojdiesz do budynku z numerem, który pod cyfrą rzymską schowano. ^I
To mój dom rodzinny, w którym dawno, dawno temu mnie wychowywano.

